ชื่อเรื่อง การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และสมการการสูญเสียดินสากลเพื่อประเมินการชะล้างพังทลายของดิน บริเวณลุ่มน้ำแควน้อย จังหวัดพิษณุโลก

ผู้วิจัย เสาวลักษณ์ สระทองเทียน

ประธานที่ปรึกษา อาจารย์ ธัญลักษณ์ ศรีโพธิ์

ประเภทสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ วท.บ. สาขาวิชาภูมิศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559

คำสำคัญ การชะล้างพังทลายของดิน, สมการการสูญเสียดินสากล, ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

บทคัดย่อ

การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และสมการการสูญเสียดินสากลเพื่อประเมินการชะล้างพังทลายของดิน บริเวณลุ่มน้ำแควน้อย จังหวัดพิษณุโลก มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบระดับความรุนแรงที่เกิดจากการชะล้างพังทลายของดิน จากการใช้ประโยชน์ที่ดินในปี พ.ศ.2552 และ พ.ศ.2556 โดยศึกษาจาก ปัจจัยปริมาณน้ำฝน ปัจจัยความคงทนต่อการชะล้างพังทลายของดิน ปัจจัยการจัดการพืชและปัจจัยความลาดชันและความยาวของความลาดชัน

ผลการศึกษา พบว่า ศักยภาพการชะล้างพังทลายของดินโดยการประเมินการชะล้างพังทลายของดิน ในปี พ.ศ.2552 ช่วงระดับรุนแรงมากมีพื้นที่ 426.50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.02 ของพื้นที่ ช่วงระดับความรุนแรงมีพื้นที่ 3,944.41 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.16 ของพื้นที่ ช่วงระดับความรุนแรงปานกลาง มีพื้นที่ 27,184.43 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.08 ของพื้นที่ ส่วนในปี พ.ศ.2556 ช่วงระดับรุนแรงมากมีพื้นที่ 1,172.66 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.05 ของพื้นที่ ช่วงระดับความรุนแรงพื้นที่ 6,183.13 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.25 ของพื้นที่ ช่วงระดับความรุนแรงปานกลาง มีพื้นที่ 36,992.15 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.47 ของพื้นที่ ซึ่งจากการใช้ประโยชน์ที่ดินของทั้งสองปี จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2552 มีพื้นที่ป่าไม้เป็นจำนวนมากจึงมีการชะล้างพังทลายของดินอยู่ในระดับที่น้อยต่างจาก ปี พ.ศ.2556 มีพื้นที่เกษตรกรรมเพิ่มขึ้นจึงเป็นสาเหตุให้การชะล้างพังทลายของดินมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเพราะเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากพื้นที่ป่าไม้ไปเป็นพื้นที่เกษตรกรรม จึงทำให้ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินในพื้นที่เกษตรกรรมเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากสภาพธรรมชาติและจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เป็นปัจจัยเร่งให้เกิดการชะล้างพังทลายของดินรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ที่ขาดการอนุรักษ์ดินและพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
Copyright by Naresuan University
All rights reserved